

Майка си Стоянъ хвалѣше :
 — Имамъ си момче работно,
 За день изкарва браздичка,
 И за недѣля лѣхичка,
 А пѣкъ за мѣсецъ нивичка.
 Тамъ, дѣто Стоянъ орѣше,
 Тежка го дрѣмка налегна,
 Изпрегна рало срѣдъ нива,
 Натири руси биволи
 И легна кротко да спава.
 Пустото рало крушево,
 Додѣ се Стоянъ разбуди,
 Пустото рало никнало,
 Зрѣли си круши вързало, —
 Кога се Стоянъ разбуди,
 Зрѣли се круши назоба.

